

“**D**e l'escàndol d'EMARSA, se'n pot dir que hi ha hagut uns pocs beneficiaris, aquells que se'n van lucrar i l'empresa Aguas de Valencia, i molts perdedors: els contribuents.” Això explica una font coneixedora del cas que no acaba de pair el saqueig a què foren sotmeses les plantes depuradores de Pinedo 1 i 2, que ara han deixat de ser gestionades pels poders públics i han passat a mans privades.

EMARSA (Empresa Metropolitana d'Aigües Residuals, SA) és la depuradora més gran de l'estat espanyol, situada al sud de la ciutat de València, enllà de la Punta i poc abans d'arribar al Saler. En concret, a la pedania de Pinedo, a l'indret conegut per *els Tres Camins*, l'escenari d'un dels casos de corrupció més grans del País Valencià, que aviat és dit.

L'Ajuntament de València –posseïdora del 46% d'EMARSA– i els ajuntaments de l'àrea metropolitana –propietaris de l'altre 54%– gestionaven les dues plantes a través de l'Emshi (Entitat Metropolitana de Serveis Hidràulics), i Enrique Crespo, alcalde de Manises del 1999 fins que va dimitir, enguany, n'era el president. Tant de l'Emshi com d'EMARSA.

Els fons d'EMARSA no sols provenien dels consistoris en qüestió, sinó també de la Generalitat, a través de l'Epsar (Entitat de Sanejament d'Aigües), dependent de les conselleries d'Obres Públiques i del Medi i el gerent de la qual era Juan José Morenilla. Els ex-consellers Juan Cotino i el desaparegut José Ramón García Antón en foren coresponsables, respectivament, mentre durà el saqueig.

Un saqueig que el jutge Vicente Ríos ha xifrat en 25 milions d'euros, per bé que el PSPV-PSOE –el paper de Ramón Mari, alcalde d'Albal, hi és clau– n'eleva la quantitat fins a 40. Del 2004 al 2010, l'època que s'ha limitat a investigar el jutjat d'instrucció número 15 de València, l'Emshi va injectar-hi 10 milions d'euros, i les conselleries, 121 milions. Els 11 milions de despesa del 2004 van passar a ser més de 20 cap a final de la dècada, un forat que ha tapat l'Emshi.

Per sota de Crespo, com a gerent, hi havia Esteban Cuesta, que presidia el PP de Poblats de l'Oest, que inclou, entre més petites pobles, Benimàmet, d'on era alcalde pedani. Encausat com Crespo, a l'un i a l'altre el jutge els ha requerit fiances de 25 milions d'euros, una mica

Enrique Crespo –el segon per la dreta, amb corbata blava, quan acudí a declarar– va dimitir com a Emilio del Toro, Sebastián García, Chanin, el regidor Silvestre Senent, Esteban Cuesta, María Dolo-

Tarquim amb olor de perfum

La depuradora d'EMARSA, la més gran de l'estat espanyol, va convertir-se en un pou de corrupció on van malbaratar-se –a través de comissions, viatges, prostitutes i regals luxosos– entre 25 i 40 milions d'euros. L'excusa perfecta per al PPCV, que n'ha cedit la gestió a Aguas de Valencia. Els veïns de l'àrea metropolitana de València, mentrestant, paguen els excessos d'abans.

més que la imposada al director financer de la depuradora, Enrique Arnal, regidor a Montcada que va preferir de continuar a EMARSA que no ser l'alcalde: en el seu cas, la fiança puja a 22 milions.

La part grossa de l'estafa té a veure amb la gestió del llot. El transport i tractament va servir perquè Juan Ignacio Roca –un saragossà jove i molt despert, amb empreses diversificades– facturara uns 14 milions, just els que el magistrat

va imposar-li de fiança. La policia el cerca des que el 2010 va esclatar l'escàndol, producte d'una denúncia del PSPV-PSOE pels sous que s'hi abonaven, cosa que va menar a una auditoria interna, a la liquidació de la planta i a l'ampliació de la denúncia per part de l'Emshi.

L'octubre del 2010, el PPCV i el PSPV van acordar, a la comissió d'hisenda de l'Emshi, que Crespo acudira a declarar al jutjat d'instrucció. Alhora, l'entitat

alcalde de Manises pel saqueig d'EMARSA. A la imatge del costat, d'esquerra a dreta, l'ex-regidor res Cubells –secretària de Senent– i Ignacio Martínez, secretari del PP del districte de Trànsits.

presenta una querrela i denuncia el gerent –Cuesta–, el director financer –Arnal– i diversos empresaris. La querrela, admesa el gener del 2011, s'amplia al març, a instàncies de Crespo, amb una vintena de persones més, i acaba amb l'encausament formal de Crespo mateix, el 24 d'octubre de l'any passat. La interlocutòria, del 3 de gener d'enguany, amplia l'objecte de les diligències prèvies a quatre delictes contra la hisenda pública, un altre de comptable i un delictes continuat i de falsedat de document mercantil. El 2 de febrer, Crespo dimitia els càrrecs –a més d'alcalde de Manises, era vice-president de la Diputació– i abandonava la militància al PP. Una setmana abans, el diari *Levante* havia publicat una imatge del seu fill i el de Cuesta a Andorra.

Més fraus. A més, va haver-hi un frau a Hisenda de tres milions, un altre d'inflament de factures pel qual quatre germans de la pedania de Benimàmet sembla que s'havien endut 5 milions més, 800.000 euros en viatges pel món, 400.000 en regals de luxe i 72.000 en visites a Romania, que incloïen *visites de tornada* –vestides de traductores de romanès– en hotels cars.

El repartiment coral del serial inclou personatges estrambòtics com ara *Chanín*, malnom de Sebastián García,

ex-cap d'informàtica d'EMARSA i administrador de Microprocesadores Valencia. El jutge li demana 3,5 milions de fiança, deu menys que a Adolfo Polo, ex-cap de l'àrea del medi i soci de Datura Gestión Agrícola, SL, i Agrología Ecológica, també implicat en la trama del llot.

A José Luis Sena, administrador de Notec, la firma que s'encarregava del transport i la gestió del llot, l'acusen de delictes tributari i li han imposat una fiança de 5.700.000 euros, tres milions més que al seu germà, Enrique Sena, copropietari de Notec. En el cas de Paz García, administradora de Valmasmark, SL i de Construcciones Rocafort, que sembla que participà en la trama de les reformes, la fiança ha pujat a 3.650.000 euros, i per a Vicente Ros –conseller de Notec i administrador de Trabisa, encarregada del tractament del llot–, la fiança ha estat de 2.700.000 euros.

Molt menys onerosos són el mig milió d'euros imposat a Daniel Calzada –administrador de Llar Calzada, una de les tres empreses que cobraven pel manteniment de la depuradora–, els 300.000 euros de Juan Carlos Gimeno –treballador d'EMARSA, primer, i contractista, després–, els 100.000 euros d'Antonio José Arnal –germà d'Enrique i qui, segons el jutge, va cobrar per cursos que mai no va arribar a impartir– i, finalment, Eva

María Marsal, implicada en la trama de la compra d'entrades per a la fórmula 1 i administradora del Grupo Mas, una empresa de models. Tretze persones encausades més no han hagut de depositar cap fiança. L'etapa anterior a Crespo, quan al comandament d'EMARSA hi havia Silvestre Senent, regidor a València i president del PP al cap i casal, no ha estat investigada per la justícia, però alguna imatge –com la del costat, on apareix Senent envoltat de Cuesta i Chanín, entre més, en un acte del PPCV– indiquen la sintonia amb destacats encausats. Des del 1996 que EMARSA no presentava els seus comptes al registre mercantil.

Miscel·lània. Els ets i els uts del *cas EMARSA*, que *Levante* va publicar en primícia des de l'inici, indiquen que, segons diversos encausats, Crespo, Morenilla, Cuesta i Ignacio Bernácer –que era cap d'explotació de l'Epsar– es repartien 41.000 euros mensuals de manera irregular. Entre els regals luxosos que EMARSA va subministrar als polítics, es destaca la bossa de Loewe que va rebre Rita Barberà, o les entrades a la Copa Davis de tennis amb hotel pagat de què van gaudir Cuesta i l'ex-alcalde socialista de Torrent (Horta) Josep Bresó, o el nepotisme que va disparar la plantilla fins a 91 treballadors, alguns dels quals, gràcies a un pacte no escrit, heretaven la plaça d'un familiar. Ara no arriben a 50.

La grossa de Nadal que va tocar l'any passat al PP de Manises va animar el jutge a demanar-ne les butlletes. A Roca, que primer va emigrar a una mansió francesa, encara el busquen pel món, com a la seua dona, també. Ella i vuit dels encausats del *cas EMARSA* són investigats pels jutjats d'Andorra per possible neteja de capital.

L'agost del 2010 Barberà i Cotino van afanyar-se a liquidar la depuradora i cedir-ne la gestió a Aguas de Valencia en un acte que el síndic de comptes va considerar il·legal. De seguida, però, van convocar un concurs per a quatre anys i quatre més de prorrogables, en què Aguas també va eixir victoriosa. L'empresa, que ja controlava Pinedo 3 mitjançant una UTE amb dues empreses més, s'ha apoderat, doncs, de les dues joies de la corona.

Victor Maceda